

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مردم در حکومت از دیدگاه رشید رضا و نظام لیبرال دموکراسی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمیدرضا چراغی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم سیاسی، دانشگاه رازی کرمانشاه، ایران

مسعود اخوان کاظمی - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشگاه رازی کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش بررسی جایگاه مردم در حکومت از دیدگاه رشیدرضا و نظام لیبرال دموکراسی می باشد. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی انجام می شود. اگر چه دیدگاه رشیدرضا با لیبرال دموکراسی در اموری همچون انتخابات، آزادی سیاسی و عدالت اجتماعی و قانون گرایی مشترک است اما تفاوت های اساسی نیز با هم دارند. رکن اساسی اندیشه رشیدرضا شوراگرایی و کلید واژه آن اهل حل و عقد است. به باور رشیدرضا در رأس حکومت باید یک مجتهد قرار داشته باشد که از اهل حل و عقد برای کارهای حکومتی کمک بگیرد. کار قانونگذاری را نیز باید شورا بر اساس اجتهاد انجام دهد. وی اصطلاح اهل حل و عقد را تقریباً در مفهوم جامعه مدنی امروزی به کار می برد که کار کرد دوگانه دارد: تعیین حاکمان و نظارت بر دولت، توجیه و تشویق مردم به اطاعت از دولت. رشیدرضا نظریه حکومت اسلامی را مطرح می کند که در آن حاکمیت مردم و وضع قوانین از سوی مردم مورد تأکید قرار گرفته است. مشروعیت سلطه سیاسی نیز منوط به رضایت مردم است، در حالی که در نظام لیبرال دموکراسی انسان محور همه چیز است و مشروعیت حکومت از نظر لیبرال دموکراسی از جانب مردم است. قانون در دیدگاه رشیدرضا از طرف خدا تشریع شده اما در لیبرال دموکراسی قانون یعنی صرفاً خواست مردم. در دیدگاه رشیدرضا، ارزش ها به حق حاکم است، در لیبرال دموکراسی نسبی گرایی مطلق. با مقایسه این دو دیدگاه به این نتیجه می رسیم که لیبرال دموکراسی دارای اشکالات جدی است. لیبرال دموکراسی در الگوهای گوناگون فکری بشری، اگرچه امروزه به عنوان مقبول ترین و به نوعی کامل ترین اندیشه بشری در امر حکومت داری شناخته میشود و نقاط قوت بسیاری نیز در آن مشاهده می شود اما در حکومت های لیبرال دموکرات نقش آفرینی مردم از حرف تا عمل یکی نبوده و با هم تفاوت دارد.

کلمات کلیدی:

مردم، حکومت، رشید رضا، نظام لیبرال دموکراسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1123140>

